

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 513

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 iulie 2015

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 268 din 23 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 2 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat....	2–4
Decizia nr. 304 din 28 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	4–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
514. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Curții Constituționale pentru plata titlurilor executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016....	6–7
517. — Hotărârea privind suplimentarea bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii pentru plata titlurilor executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016.....	7–8
518. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016, având ca obiect acordarea de drepturi salariale	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 268**

din 23 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 2 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, precum și ale art. 1 din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992, excepție ridicată de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prin Sucursala „Centrul Regional de Exploatare, Întreținere și Reparații C.F.” Cluj, și de Ioan-Mircea Jurj în Dosarul nr. 28.294/211/2013 al Judecătoriei Cluj-Napoca și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 997D/2014.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 28.294/211/2013, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, precum și ale art. 1 din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992.** Excepția de neconstituționalitate a art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992 a fost ridicată de pârâta Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prin Sucursala „Centrul Regional de Exploatare, Întreținere și Reparații C.F.” Cluj, iar cea a art. 1 din Legea nr. 244/2011 a fost ridicată de reclamantul Ioan-Mircea Jurj într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prin Sucursala „Centrul Regional de Exploatare, Întreținere și Reparații C.F.” Cluj, apreciază, în esență, că art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992 este neconstituțional, deoarece obligația de a vinde locuința chiriașilor reprezintă o limitare a dreptului de proprietate, respectiv o limitare a atributului dispoziției. Autorul excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea

nr. 244/2011 Ioan-Mircea Jurj susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât prin acestea s-a modificat art. 16 din Legea nr. 85/1992 care avea drept scop oferirea posibilității chiriașilor de a cumpăra locuințele care fac obiectul acestor acte normative în condiții de preț și creditare avantajoase, reflectând opțiunea puterii legiuitoare de a lua măsuri de protecție socială. Arată că majorarea accentuată a prețului, prin aplicarea prevederilor Legii nr. 244/2011, creează o situație care contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16, respectiv o inegalitate între cetățenii aflați în aceeași situație. Totodată, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 44 din Constituție, în sensul că textele de lege criticate stabilesc prestația datorată pentru dobândirea dreptului de proprietate de către chiriașii care dețin o locuință construită din fondurile statului înainte de anul 1990 la niveluri fundamentale diferite, în funcție de data la care a fost demarată procedura de vânzare, ceea ce înseamnă o ocrotire inegală a dreptului de proprietate.

6. **Judecătoria Cluj-Napoca** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autori.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că atât prevederile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992, cât și art. 1 din Legea nr. 244/2011 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții constituționale, cu motivări similare, Curtea constatând conformitatea acestora cu Constituția. Invocă jurisprudența Curții în materie. De asemenea, menționează faptul că din documentația vizând excepțiile de neconstituționalitate invocate de reclamantul-petent și pârâta-petentă în respectiva cauză nu rezultă clarificarea — prealabilă — a situației juridice a locuinței vizate în litigiu, respectiv dacă aceasta îndeplinește condițiile obligatorii pentru a putea fi vândută, la solicitarea chiriașului, în condițiile Legii nr. 85/1992 ori dacă aceasta constituie „locuință de intervenție”, fiind „situată în zona de siguranță a căii ferate”, astfel cum susține pârâta-petentă, în condițiile în care, potrivit art. 7 alin. 7 din Legea nr. 85/1992, locuințele de intervenție „nu se vând”.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 1 din Legea nr. 244/2011, arată că opțiunea legiuitorului de a modifica o dispoziție prin care se stabilește valoarea de vânzare a unei locuințe nu este de natură a institui diferențe de tratament juridic sau privilegii ori discriminări. Cât privește critica de neconstituționalitate a art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992, Avocatul Poporului subliniază faptul că aceste dispoziții consacră o normă de justiție socială, întrucât dă posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem. Invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 7 alin. 2 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 15 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. I din Legea nr. 244/2011 pentru modificarea art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 14 decembrie 2011. Însă, având în vedere că, potrivit art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 alin. 2 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 7 alin. 2: „De asemenea, vor fi vândute la cerere, în condițiile prevederilor alin. 1 și cu respectarea dispozițiilor art. 1 alin. 3, titularilor de contracte de închiriere și locuințele care înainte de 6 martie 1945 au aparținut regiilor autonome, instituțiilor și societăților cu capital de stat, mixt sau privat, care și-au încetat existența după această dată sau, după caz, au devenit, prin reorganizare, unități economice sau bugetare de stat.”;

— Art. 16: „Valoarea de vânzare a locuinței se calculează raportat la prețul pieței de către un expert autorizat, în condițiile legii.”

13. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 136 privind proprietatea.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca cele invocate în prezenta cauză și prin prisma unor critici similare. În acest sens sunt Decizia nr. 671 din 13 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 18 februarie 2015, Decizia nr. 630 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 7 ianuarie 2015, Decizia nr. 567 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 18 decembrie 2014, și Decizia nr. 598 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 1 iunie 2009.

15. În jurisprudența sa anterior menționată, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că dispozițiile de lege criticate dau posibilitatea chiriașilor să cumpere locuințele la construirea cărora au contribuit direct sau indirect în vechiul sistem statal-juridic. S-a apreciat că aceste dispoziții de lege

sunt nu numai conforme literei și spiritului art. 44 din Constituție, ci și legitime din punct de vedere economic, social și moral. Curtea a reținut că, deși în proprietatea societăților sau a regiilor autonome au intrat și locuințele construite din fondurile proprii, legiferarea, ulterior adoptării Constituției, a posibilității ca fiecare chiriaș al unei asemenea locuințe să devină proprietar nu poate fi privită decât ca o limitare legală a dreptului de proprietate al persoanelor juridice respective. Astfel, se consacră o normă de justiție socială, conformă atât cu art. 44 alin. (1) și alin. (2) teza întâi, cât și cu art. 136 alin. (1) și (5) din Constituție, precum și în deplină concordanță cu normele instituite prin art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

16. În cazul privatizării unităților din ale căror fonduri a fost construită locuința ce a făcut obiectul vânzării, obligația de vânzare către chiriași, prevăzută de dispozițiile Legii nr. 85/1992, este — astfel cum a statuat Curtea Constituțională — o obligație *in rem*, instituită în considerarea obiectului (locuința construită din fondurile unității economice sau bugetare), iar nu o obligație *in personam*, reglementată în considerarea subiectului, societatea ce a luat naștere pe calea privatizării.

17. Referitor la dispozițiile art. 16 din Legea nr. 85/1992, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 61 din 11 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 17 aprilie 2014, că soluția legislativă a vânzării către chiriași a locuințelor construite din fondurile statului sau din fondurile unităților economice ori bugetare de stat a făcut obiectul mai multor reglementări legale, exemplu fiind în acest sens Decretul-lege nr. 61/1990 privind vânzarea de locuințe construite din fondurile statului către populație, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 8 februarie 1990, sau Legea nr. 85/1992. Curtea a observat că un element esențial și comun al tuturor reglementărilor legale incidente era acela al persoanelor ce puteau deveni cumpărători în temeiul acestor legi, acestea fiind, de regulă, cele care le ocupau în calitate de chiriași. De asemenea, prețul de vânzare al locuințelor era reglementat prin lege, fiind stabilit, așa cum s-a statuat în jurisprudența Curții Constituționale, într-un cuantum care să permită chiriașilor să își poată exercita efectiv dreptul la cumpărarea locuințelor.

18. Totodată, Curtea a observat că, prin Legea nr. 244/2011 care a modificat art. 16 din Legea nr. 85/1992, legiuitorul a renunțat să mai acorde beneficiul vânzării acestor locuințe la un preț stabilit prin lege, instituind un mod de calcul al valorii de vânzare a acestor locuințe prin raportare la prețul pieței, stabilit de la caz la caz de către un expert autorizat, cu consecința creșterii semnificative a prețului de vânzare. În acest context, autorul excepției de neconstituționalitate apreciază că prin aplicarea în cauză a prevederilor art. 16 din Legea nr. 85/1992, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 244/2011, are loc o majorare accentuată a prețului și se creează o situație care contravine art. 16 din Constituție.

19. Față de critica formulată, practica Curții Constituționale este constantă în a statua că situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca fiind neconstituțională. În același sens, Curtea a constatat faptul că reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care au fost adoptate. Astfel, prin Decizia nr. 61 din 11 februarie 2014, precitată, Curtea a reținut, în legătură cu prețul de vânzare al locuințelor ce fac obiect de reglementare al Legii nr. 85/1992, că problema prețului de vânzare al locuințelor nu privește constituționalitatea textului criticat, fiind una de opțiune legislativă. Astfel, Curtea a reținut că „legiuitorul este suveran în adoptarea unor norme cu caracter social, atunci când condițiile economice sau sociale o impun, însă, în egală măsură, este liber să reglementeze diferit aceleași raporturi sociale, ținând cont de evoluția temporală a realităților sociale”. Ca atare, succesiunea în timp a reglementării legale incidente unei anumite situații juridice și diferențele implicite de regim juridic

aplicabil destinatarilor normelor legale nu contravin principiului egalității în drepturi.

20. Prin urmare, faptul că legiuitorul a renunțat să mai acorde beneficiul unui preț inferior valorii de piață a bunului, prin schimbarea modalității de stabilire a prețului de vânzare al acestor locuințe, prevăzută de art. 16 din Legea nr. 85/1992, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 244/2011, a fost determinat de rațiuni sociale, în concordanță cu realitățile economice și sociale contemporane, caracterizate de existența unei economii de piață.

21. Mai mult, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 3 din 18 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 3 aprilie 2013,

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A., prin Sucursala „Centrul Regional de Exploatare, Întreținere și Reparații C.F.” Cluj, și de Ioan-Mircea Jurj în Dosarul nr. 28.294/211/2013 al Judecătorei Cluj-Napoca și constată că dispozițiile art. 7 alin. 2 și art. 16 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cluj-Napoca și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 304

din 28 aprilie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 9.404/180/2013 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.112D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, soluția legislativă criticată, ce privește obligarea unei persoane juridice să vândă un bun din patrimoniul său, respectă imperativele statuate prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv este prevăzută prin lege și urmărește un scop legitim, constând în oferirea posibilității chiriașilor de a cumpăra locuințele, în considerarea contribuției lor la edificarea acestora, precum și a stării materiale a acestora.

22. Întrucât în cauza de față nu au fost prezentate argumente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile amintite își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 393 din 19 martie 2009 și nr. 516 din 9 octombrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 octombrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 9.404/180/2013, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția a fost ridicată de Lucian Burcă într-o cauză având ca obiect pretenții.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că extinderea obligativității hotărârilor adunării generale ale asociațiilor de proprietari și asupra proprietarilor care nu sunt membri ai asociației reprezintă implicit o obligație a acestora de a respecta statutul asociației și o „înrugimentare obligatorie” a acestora în asociație, care încalcă dispozițiile art. 40 din Constituție privind dreptul de liberă

asociere. De asemenea se creează discriminări între proprietarii membri ai asociației și cei care nu sunt membri ai asociației, întrucât hotărârile privind obligațiile sunt aplicabile tuturor proprietarilor, în timp ce hotărârile privind drepturile vizează exclusiv membrii asociației. În același timp, susține că, prin obligarea proprietarului unui apartament, care nu este membru al asociației, de a suporta cheltuieli legate de funcționarea asociației, se încalcă dreptul de proprietate privată.

6. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate. Astfel, în ceea ce privește pretinsa încălcare a dreptului la liberă asociere, tribunalul constată că dispozițiile legale invocate nu contravin Constituției, întrucât oricare dintre proprietari, indiferent că este sau nu membru al asociației, are dreptul, potrivit art. 26 din lege, de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că asociațiile de proprietari au fost create prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare, totodată, și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuirii, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii. Nici principiul egalității în drepturi și nici dreptul de proprietate privată nu sunt încălcate prin dispozițiile legale invocate, întrucât procedura adoptării hotărârilor adunării generale asigură participarea fiecărui proprietar la ședință, pentru a-și exprima votul cu privire la problemele supuse dezbaterii și adoptării în adunarea generală.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prevederile de lege criticate nefiind de natură a aduce atingere dreptului la asociere. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 168 din 28 octombrie 1999, și arată că prevederile criticate au caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură care să îl oblige să adere la asociație. Nu se aduce atingere nici principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, cu atât mai mult cu cât, în temeiul art. 26 din Legea nr. 230/2007, cu modificările și completările ulterioare, oricare dintre proprietari, fie că este sau nu membru al asociației, are dreptul de a ataca în justiție hotărârile care sunt de natură să îi prejudicieze interesele. Deși, aparent, se pot distinge două categorii de proprietari, cei care sunt membri ai asociației de proprietari și cei care nu sunt membri, în fapt, proprietarii nu se află în situații diferite, iar egalitatea de tratament se justifică din perspectiva faptului că toți proprietarii locuiesc în același condominiu. Cât privește posibila nesocotire a dreptului de proprietate privată, consacrat de dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală, apreciază că normele supuse controlului de constituționalitate nu sunt de natură a îngreuna exercitarea prerogativelor acestui drept. Normele constituționale prevăd că atât limitele, cât și conținutul dreptului de proprietate privată „sunt stabilite de lege”, or, în aceste condiții, rezultă, în mod evident, că limitele aduse, prin lege, dreptului de proprietate sunt în concordanță cu exigențele Legii fundamentale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Hotărârile adunării generale a asociației de proprietari sunt obligatorii și pentru proprietarii din condominiu care nu au fost prezenți la adunarea generală, precum și pentru proprietarii care nu sunt membri ai asociației de proprietari.*”

12. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 40 privind dreptul de asociere și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

13. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 1.647 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 24 martie 2011, Decizia nr. 318 din 29 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 1 iunie 2012, și Decizia nr. 726 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015.

14. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că, în cazul unui imobil cu mai multe locuințe, proprietarii dețin, pe lângă dreptul de proprietate individuală asupra apartamentelor sau spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, și un drept de proprietate comună pe cote-părți, stabilă și forțată, asupra celorlalte spații dintr-un condominiu. Pornind de la această stare de coproprietate forțată asupra părților comune ale imobilului, precum și de la necesitatea reprezentării intereselor proprietarilor în raporturile cu terții furnizori de servicii, legiuitorul a reglementat posibilitatea înființării asociațiilor de proprietari, structuri asociative cu personalitate juridică ce au ca scop administrarea, folosirea, întreținerea și exploatarea imobilului în interesul tuturor proprietarilor. Așa fiind, nu poate fi primită critica privind încălcarea dreptului de proprietate privată, prevederile legale criticate fiind în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

15. În același timp, Curtea a observat că, din perspectiva scopului anterior menționat, care nu poate fi calificat decât ca legitim, caracterul obligatoriu al hotărârii asociației de proprietari și pentru proprietarii care nu sunt membri reprezintă o măsură adecvată, necesară și care păstrează un just echilibru între interesul colectiv al proprietarilor și cel individual al fiecărui proprietar în parte. În sensul celor anterior reținute, Curtea a observat că, potrivit art. 26 din Legea nr. 230/2007, oricare dintre proprietari poate ataca în justiție respectiva hotărâre, dacă apreciază că aceasta este de natură să producă daune intereselor sale, și să ceară instanței suspendarea executării hotărârii până la soluționarea litigiului. În acest sens este Decizia nr. 393 din 19 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 29 aprilie 2009.

16. De asemenea, Curtea nu a reținut nici pretinsa încălcare a dreptului la liberă asociere. În jurisprudența sa, instanța de control constituțional a statuat, de pildă, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, că, în anumite situații, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în

perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, iar asociația de proprietari se află tocmai într-o asemenea situație juridică. Această categorie de asociații a fost creată prin lege, în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în considerare totodată și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

17. Curtea a mai arătat că înființarea asociațiilor de proprietari, astfel cum este reglementată de Legea nr. 230/2007, nu contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul de asociere. Elocvent sub acest aspect este art. 2 teza a doua din legea amintită, care oferă proprietarului posibilitatea de a se asocia în această formă asociativă, fără să i se impună însă vreo obligație în acest sens. Conținutul normativ al acestui articol are caracter dispozitiv, lăsând proprietarului libertatea de

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 9.404/180/2013 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și constată că prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 aprilie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Curții Constituționale pentru plata titlurilor executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, și al art. 53 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Curții Constituționale pe anul 2015 cu suma de 340 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

a deveni sau nu membru al asociației, neexistând niciun fel de constrângeri legale sau de altă natură, care să îl forțeze să adere la asociație, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea art. 40 din Constituție.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. În final, din examinarea criticilor de neconstituționalitate formulate prin prisma unei discriminări între proprietarii membri ai asociației și cei care nu sunt membri ai asociației, Curtea reține că cele două categorii juridice menționate se află, în realitate, în aceeași situație, generată de starea de coproprietate forțată asupra părților comune ale imobilului. Cu privire la semnificația principiului consacrat de art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 230/2007 nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale

personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și

alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Curții Constituționale pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Robert Marius Cazanciuc

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

București, 8 iulie 2015.
Nr. 514.

GVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii pentru plata titlurilor executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, și al art. 53 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Justiției pe anul 2015 cu suma de 95.859 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, și cu suma de 1.010 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, pentru Administrația Națională a Penitenciarelor și Institutul Național de Expertize Criminalistice, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea bugetului Înaltei Curți de Casație și Justiție pe anul 2015 cu suma de 3.429 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 3. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2015 cu suma de 39.700 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 4. — Se aprobă suplimentarea bugetului Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2015 cu suma de 875 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, și cu suma de 99 mii lei, la capitolul

65.01 „Învățământ”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 5. — Sumele alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare.

Art. 6. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în

volumul și structura bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii, pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 8 iulie 2015.
Nr. 517.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2015 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii corespunzătoare tranșei a treia aferente anului 2016, având ca obiect acordarea de drepturi salariale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare, și al art. 53 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr. 186/2014,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2015 cu suma de 35.009 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul I „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și

cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată prin Legea nr. 71/2015, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Finanțelor Publice pe anul 2015.

PRIM-MINISTRU INTERIMAR
GABRIEL OPREA

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 8 iulie 2015.
Nr. 518.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 832046